

נתוח רעיון הקדמה, נושא: שויון בין המינים.

בנושא שקשור לרעיון הקדמה למדנו שני מסמכים, הקשורים כלם לשויון המינים. אכן ראינו שלמרות שמצב הנשים השתפר ושפער למצא אותן ממלאות תפקידים שונים וחשובים בעבודה, היחס כלפיהן בנוגע למשפחה לא השתנה. עבדנו על קריטוריה ועל הספור של אילנה ורוני.

נשים וגברים רוצים שיהיה להם מקצוע מעניין, משפחה, תחביבים ובילויים. ובכל זאת, יש הבדל בין המינים.

בעבר היה הבדל גדול בין התפקידים שמלאו נשים וגברים בחברה ובמשפחה – הגברים יצאו לעבודה, דאגו לפרנסת המשפחה והשתתפו בכל התפקידים החשובים בחברה, ואילו הנשים נשארו בבית, טפלו בילדים, בשלו ונקו. לאט לאט השתנה המצב, וכיום הנשים לומדות מקצוע, עובדות ומתפרנסות כמו הגברים. יותר ויותר נשים ממלאות תפקידים חשובים בארגונים שונים, ויש ביניהן מנהיגות, ממציאות, נשות עסקים וכדומה. פיוס יותר גברים משתתפים בטפול בבית ובילדים. כלומר, יש יותר שויון בין גברים לנשים.

גם היום השויון בין גברים לנשים איננו מלא. יש מקומות עבודה שמעדיפים להעסיק עובדים גברים. במקומות עבודה רבים הנשים מקבלות תפקידים פחות חשובים מן הגברים; והשכר של נשים נמוך מזה של הגברים, אף על פי שהן עושות את אותה עבודה.

בשנים האחרונות נחקקו בישראל ובעוד מדינות חקים שונים שנועדו לקדם את השויון בין נשים לגברים. למשל, לפי החק, בכל הצעת עבודה חייבים לתת הזדמנות שווה גם לגברים וגם לנשים להציע את עצמם לתפקיד. חייבים לקבל לעבודה את מי שהכי מתאים לתפקיד, ולא משנה אם הוא גבר או אשה.

בְּקִרְיָטוּרָה אֶפְשָׁר לְרַאוֹת אִשָּׁה מְאֹד עֲסוּקָה. בְּיַד יָמִין הִיא מְבַשֵּׁלֶת, בְּיַד שְׂמָאל הִיא מְגַהֶצֶת וְאֶפְלוּ חֶבֶל הַכִּבִּיּוֹסָה קָשׁוּר לְצִוָּאר שְׁלֵה מְצַד אֶחָד וּמֵהַצֵּד הַשֵּׁנִי הוּא קָשׁוּר לְמִטָּאֵטָא. הִיא עָמוּסָה! אֵךְ כְּשֶׁבַעֲלָה נִכְנָס לְמִטְבַּח בְּמִקּוֹם לְהַצִּיעַ לָהּ עֲזָרָה הוּא שׂוֹאֵל אוֹתָהּ אִם הִיא רְאֵתָה אֵיפֹה הוּא שָׁם אֶת הַעֵתוֹן שְׁלוֹ. הַקִּרְיָטוּרָה מְסַמְלֶת אֶת מַצְבָּהּ שֶׁל הָאִשָּׁה בְּחַיֵּי הַיּוֹם יוֹם וּבְכָל מָה שֶׁהִיא עוֹשֶׂה בְּנוֹסָף לְעִבּוּדָה בַּחוּץ.

בְּמִסְמָךְ הָאֲחֵרוֹן שֶׁלְמִדְנוּ "מִי צָרִיךְ לְוֹתֵר, הַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה", מְדַבֵּר בְּאִשָּׁה בְּשֵׁם אֵילָנָה שֶׁנִּשְׁוֹאָה כְּכֹר 30 שָׁנָה. הִיא עוֹבְדַת בְּבֵית חוּלִים כְּאֲחוֹת וּמְאֹד אוֹהֶבֶת אֶת הָעִבּוּדָה שְׁלֵה. בְּעִבּוּדָה מְצִיעִים לָהּ לַעֲשׂוֹת קוֹרָס כְּדִי לְהִיּוֹת אֲחוֹת בְּכִירָה בְּמַחְלָקָה. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן מְצִיעִים לְבַעֲלָהּ רוּנִי לְצִאת לְחוּץ לְאַרְץ בְּמִשָּׁף שָׁנָה כְּדִי לְקַדֵּם אֶת הַקְרִיָּרָה שְׁלוֹ בְּמִשְׁרַד הַחוּץ. אֵילָנָה מְסַרְבֶּת לְנַסֵּעַ אִתּוֹ, לְכֵן נִשְׁאַלֶת הַשְּׂאֵלָה מִי צָרִיךְ לְוֹתֵר... הַטְּקִסְט לֹא עוֹנֶה עַל הַשְּׂאֵלָה, אֵךְ הָעִבּוּדָה שֶׁהַיּוֹם שְׂאֵלָה כְּזֹאת נִשְׁאַלֶת מְרָאָה שֶׁבַעֲצָם הַדְּבָרִים הַשְּׁתַּנּוּ...

לְסִכּוּם, נִתֵּן לֹמַר שֶׁמְעַמֵּד הָאִשָּׁה בְּחִבְרָה לֹא תָמִיד בְּרוּר. מְצַד אֶחָד, יֵשׁ לָנוּ הַרְגָּשָׁה שֶׁמְעַמֵּד הָאִשָּׁה הַשְּׁתַּפֵּר אֵךְ מְצַד אֲחֵר עֲדִין קְיָמִים סְטְרֵאוֹטִיפִים. כֶּף רַב עֲבוּדוֹת הַבֵּית הֵם מִתְחוּם הָאִשָּׁה. עִבּוּדָה חוֹבְרֶת הוֹרָאוֹת לְתַנּוּר בְּעִבְרִית כְּתוּבָה בְּלִשׁוֹן נִקְבָה כְּאֵלוֹ הַגָּבֵר לֹא אָמוּר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ.